

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma,
Petru Moraru,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Valuev Andrei Alexandr,

născut la 01 mai 1977, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Doina, nr. 75;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 13 noiembrie 2012 - până la 17 decembrie 2013;
(instanța de fond);

2. de la 03 martie 2014 - până la 19 iunie 2014; (instanța de apel);

3. de la 23 octombrie 2014 - până la 27 ianuarie 2015;
(instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2013, Valuev Andrei a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la un an închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Potrivit art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06.02.2012, urmează a fi executată de sine stătător.

Procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. c),d) Cod penal a fost încetat pe motivul împăcării părților.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Valuev

Andrei la data de 22 septembrie 2012, aproximativ la orele 00¹⁰, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin culegere de chei a pătruns în apartamentul nr. 2, din str. Iazului, nr. 2/2, mun. Chișinău, care aparține cet. Vition Victor, de unde pe ascuns a sustras bunuri materiale în sumă de 12 400 lei și 350 Euro, echivalentul a 5602,59 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 18002,59 lei.

La data de 22 septembrie 2012, aproximativ la orele 10⁰⁰-10³⁵ de către colaboratorii de poliție ai CPS Rîșcani, mun. Chișinău, la domiciliul lui Valuev A. din mun. Chișinău, str. Doina, nr. 75 a fost efectuată cercetarea la fața locului, unde sub masa din curtea casei a fost depistat și ridicat un pachetel de hîrtie de culoare albastră- violetă, în care se afla substanță de origine vegetală, uscată, mărunțită, cu miros specific, marijuana, cu masa de 3,76 gr. pe care inculpatul a păstrat-o pentru consum personal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, și avocatul Grozova Liudmila în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei în baza art. 217 alin. (2) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Valuev A. să fie condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare. În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, să fie adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06.02.2012, definitiv a-i stabili 1 an și 2 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că instanța de fond incorect a dispus suspendarea executării pedepsei, fără a ține cont de prevederile alin. (4) art. 90 Cod penal, care stipulează că suspendarea executării pedepsei nu se aplică în cazul recidivei;

- avocatul Grozova L. în numele inculpatului, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Valuev A. să fie achitat pe capătul de învinuire în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

În motivarea cererii de apel avocata a menționat că sentința de condamnare pe acest capăt de învinuire a fost bazată exclusiv pe declarațiile

martorilor polițiști care au participat la cercetarea la fața locului. Instanța nu a dat apreciere faptului că în speță a avut loc percheziția la domiciliul lui Valuev A., dar nici de cum „cercetarea la fața locului”, deoarece cercetarea la fața locului se petrece la locul comiterii infracțiunii, dar nici de cum nu la domiciliul persoanei care este bănuțit de comiterea acestei infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2014, apelul procurorului a fost respins ca nefondat și admis apelul avocatului Grozova L. în numele inculpatului, casată parțial sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Valuev Andrei a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În rest sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele prezentate de procuror nu au confirmat vinovăția lui Valuev A. în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Colegiul penal a conchis că organul de urmărire penală a întocmit actele procedural probatorii cu derogări de la prevederile art. 118,125,127,141 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de apel a relevat că organul de urmărire penală a efectuat acțiunea procesuală - percheziția cu derogare de la prevederile art. 125 Cod de procedură penală. La fel, nu au fost respectate drepturile lui A. Valuev nici la examinarea medicală, astfel ultimului nu i-a fost adus la cunoștință procesul verbal nr. 6272 din 22.09.2012, prin care s-a constatat starea de ebrietate provocată de stupefiante.

În consecință, Colegiul penal a conchis că atît la urmărirea penală cît și în cadrul cercetării judecătorești vinovăția lui Valuev A. în comiterea infracțiunii incriminate prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare, prin urmare acesta urmează a fi achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care, invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia

cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- instanța de apel a dat o apreciere eronată și formală de ordin general probelor prezentate de acuzare, fără a se pronunța asupra fiecărei probe în parte;

- instanța ierarhic inferioară a respins probele acuzării fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului;

- în argumentarea soluției adoptate instanța de apel a invocat că inculpatul nu și-a recunoscut vina de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, punând totodată la îndoială legalitatea și constatările făcute prin întocmirea actelor procedurale probatorii cu derogare de la prevederile art. 118,125,127,141 Cod de procedură penală cum ar fi: procesul - verbal de cercetare la fața locului din 22.09.2012, raportul de expertiză nr. 221 din 30.09.2012, procesul - verbal de constatare a stării de ebrietate nr. 6272 din 22.09.2012, însă acuzarea consideră că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce acuzarea a prezentat probe concludente pertinente și utile, care în ansamblu prin coroborare au dovedit pe deplin că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Articolul 93 alin. (1), (3) Cod de procedură penală stipulează, că probele sînt elemente de fapt care pot fi folosite în procesul penal ca probe

dacă ele au fost dobândite de organul de urmărire penală sau de alte părți în proces, cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală.

Aliniatul (4) al aceluiași articol prevede că datele de fapt obținute prin activitatea operativă de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin. (2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizate de către instanța de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 2), 8) Cod de procedură penală în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin încălcarea dreptului la apărare a bănuیتului, învinuitului, inculpatului, părții vătămate, martorului sau cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

Revenind la speța supusă judecării Colegiul penal lărgit ține să menționeze că instanța de apel la judecarea cauzei a ținut cont în deplină măsură de normele de drept sus menționate, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată.

Totodată, instanța de recurs ține reține că potrivit materialelor cauzei la 22 septembrie 2012 a fost emisă ordonanța de începere a urmăririi penale în baza art. 186 alin. (2) lit. b),c),d) Cod penal, pe faptul sustragerii din apartamentul nr. 2 din str. Iazului, nr. 2/2, mun. Chișinău a bunurilor materiale, cauzei fiindu-i atribuit nr. 2012022070. Pe parcursul urmăririi penale a fost recunoscut în calitate de bănuیت Valuev A. Astfel, la momentul reținerii lui Valuev A. o parte din bunurile sustrate au fost găsite, ulterior, pentru a fi depistate celelalte bunuri a fost efectuată cercetarea la fața locului la domiciliul lui Valuev A., din mun. Chișinău, str. Doina, nr. 75, în lipsa acestuia. În cadrul cercetării la fața locului, în curtea casei, a fost depistat și ridicat un pachetel de hîrtie de culoare albastră- violetă, în care se afla substanță de origine vegetală, uscată, mărunțită, cu miros specific.

Pe faptul dat, la 22 octombrie 2012, a fost emisă ordonanța de începere a urmăririi penale în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, în proporții mari, fără scop de înstrăinare, cauzei fiind atribuit nr. 2012022349 (f.d.177, vol. I).

Astfel, se constată că la baza ordonanței privind pornirea urmăririi penale a stat procesul – verbal de cercetare la fața locului din 22 septembrie 2012.

În continuare, Colegiul penal conchide că urmează a fi respins argumentul invocat de acuzatorul de stat în partea ce ține de faptul că în speță instanța de apel greșit a indicat că acțiunea procesuală – percheziția, a fost efectuată cu derogări de la normele procedurale, deoarece în cadrul urmăririi penale așa acțiune procesuală nu a fost efectuată, fiind petrecută doar cercetarea la fața locului.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că cercetarea a fața locului la domiciliu însoțește, de regulă, percheziția domiciliară. De aceea, instanța de recurs consideră că regimul juridic al unei asemenea măsuri este identic cu cel prevăzut pentru efectuarea unei percheziții. Prin urmare, efectuarea unor percheziții în cadrul cercetării la fața locului în domiciliu trebuie să fie însoțită de garanții suficiente împotriva eventualelor abuzuri, deoarece reprezintă o ingerință a autorităților în exercitarea dreptului la domiciliu. Aceste garanții constau, în esență, în necesitatea plasării în cazul dat întregii proceduri sub autoritatea unui judecător.

Existența acestei constatări se întemeiază pe prevederile art. 12 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că perchezițiile, cercetările domiciliului, precum și alte acțiuni de urmărire penală la domiciliu, pot fi ordonate și efectuate în baza unui mandat judiciar, cu excepția cazurilor și modului prevăzute de prezentul cod. În cazul efectuării acțiunilor procesuale fără mandat judiciar, organul abilitat să efectueze aceste acțiuni, imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la terminarea acțiunii, prezintă instanței de judecată materialele respective pentru controlul legalității acestor acțiuni, acțiuni care nu au fost efectuate.

Concomitent, Colegiul penal relevă că, *scopul cercetării la fața locului*, constă în descoperirea urmelor infracțiunii și mijloacelor materiale de probe, pentru a stabili circumstanțele care au importanță pentru cauză, inclusiv mijloacele materiale de probă, pe când *scopul percheziției* este căutarea, descoperirea și ridicarea anumitor instrumente, care au servit la săvârșirea infracțiunii, obiecte și valori dobândite în urma infracțiunii.

Prin urmare Colegiul penal conchide că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală nu pot fi utilizate în calitate de probă elementele de fapt, ce se conțin în procesul – verbal de cercetare la fața locului din 22.09.2012 (f.d.14-19, vol. I), deoarece această acțiune procesual penală reprezintă în sine o percheziție, care s-a efectuat cu derogări de la prevederile art. 12 alin. (2) și art. 125 alin. (4), (5) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs apreciază ca fiind justă concluzia instanței de apel referitor la faptul că hotărîrea de condamnare pe capătul de învinuire ce ține de păstrarea substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, nu poate fi bazată doar pe declarațiile martorilor Grosu D., Gîncu A., Caiudin D. care sunt persoane direct cointeresate în mersul anchetei și care au participat la cercetarea la fața locului, de vreme ce alte probe pertinente, concludente și utile de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate.

La fel, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și declarativă afirmația recurentului referitor la faptul că lui Valuev A. i s-a adus la cunoștință raportul de expertiză nr. 221 din 30.09.2012, fapt care se confirmă prin recipisă (f.d.198, vol. I) iar ultimul a dispus de posibilitatea de a se pronunța asupra concluzii expertului.

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze că în decizia contestată, instanța de apel nu a făcut careva referire la acest raport de expertiză la care face trimitere acuzatorul, dar la procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate nr. 6272 din 22.09.2012, care a fost prezentat de recurent abia în cadrul ședinței instanței de fond. Prin urmare, Colegiul penal conchide ca fiind justă concluzia instanței de apel referitor la faptul că Valuev A. nu a luat cunoștință de acest act fiind lipsit de posibilitatea de a se pronunța asupra constatărilor din acest proces verbal și de a se apăra.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluziile instanței de apel referitor la achitarea inculpatului pe acest capăt de învinuire (art. 217 alin. (2) Cod penal) sunt întemeiate, concluzii care, cum s-a menționat mai sus, detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate.

În concluzie Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel la adoptarea soluției a examinat multilateral probele administrate și le-a dat o apreciere corectă .

În acest context, instanța de recurs conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărârii contestate

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2014, în cauza penală în privința lui Valuev Andrei Alexandr, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Petru Moraru